Súd:	Správny súd v Košiciach
Spisová značka:	6S/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0925100032
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 07. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Bc. Marián Haladej
ECLI:	ECLI:SK:SpSKE:2026:0925100032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Bc. Mariána Haladeja (sudcu spravodajcu) a členov senátu JUDr. Andrey Darákovej, Mgr. Romana Die, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom Mesto Prešov, podľa tvrdenia žalobcu bez adresy bydliska s adresou na doručovanie D. XX, XXX XX D., E. F., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, 810 05 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 30 798 841, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KT/19800/2024, ČRZ: 141013/2024 zo dňa 16.12.2024, takto

r o z h o d o l :

I. Správnu žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a voči žalobcovi právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou podanou osobne dňa 20.01.2025 Správnemu súdu v Košiciach, sa žalobca domáhal preskúmania, zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KT/19800/2024, ČRZ: 141013/2024 zo dňa 16.12.2024 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“ alebo „žalované rozhodnutie“) a vrátenia veci žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie. Napadnutým rozhodnutím žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Centra právnej pomoci, kancelária Prešov (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) č. KaPO-92804/16611/2024-94364/2024 zo dňa 28.08.2024 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci zastavenia správneho konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci potvrdil. Žalobca zároveň navrhol, aby mu bol voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania.

Priebeh administratívneho konania

2. Prvostupňovým rozhodnutím správny orgán prvého stupňa zastavil správne konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci. V odôvodnení uviedol, že dňa 26.08.2024 žalobca doručil žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v právnej veci vymoženia pohľadávky vo výške 2 204,72 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn.75Ek/834/2022, v ktorom zároveň požiadal aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci. Správny orgán prvého stupňa vlastným šetrením zistil, že predmetná žiadosť sa týkala totožnej veci, v ktorej žalobca už predtým požiadal o poskytnutie právnej pomoci, a to žiadosťou doručenou dňa 09.05.2024. O tejto žiadosti správny orgán prvého stupňa rozhodol rozhodnutím č. KaPO-51325/11324/2024-52074/2024 zo dňa 13.05.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.05.2024, tak, že žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci podania odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/834/2022 zo dňa 16.04.2024 z dôvodu zrejmej bezúspešnosti sporu. Po preskúmaní opätovnej žiadosti správny orgán prvého stupňa dospel k záveru, že táto neobsahuje žiadne nové skutočnosti, teda také skutočnosti, ktoré neboli známe v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia a ktoré by

odôvodňovali opätovné rozhodnutie vo veci. Po posúdení skutkových a právnych okolností správny orgán prvého stupňa uzavrel, že nie je dôvod opätovne rozhodovať o poskytnutí, resp. neposkytnutí právnej pomoci vo veci, o ktorej už bolo právoplatne meritórne rozhodnuté.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tvrdením o porušení svojich práv a domáhal sa zákonného rozhodnutia.

4. O podanom odvolaní rozhodol žalovaný žalovaným rozhodnutím, v ktorom uviedol, že sa s postupom správneho orgánu prvého stupňa v plnom rozsahu stotožňuje. Konštatoval, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné rozhodnutie vo veci. Žalovaný poukázal na to, že správny orgán prvého stupňa nevyzýval žalobcu na doplnenie dokladov, keďže už pri predbežnom preskúmaní žiadosti zistil, že žalobca opätovne žiada o poskytnutie právnej pomoci v totožnej právnej veci, o ktorej bolo právoplatne meritórne rozhodnuté dňa 19.05.2024. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného správny orgán prvého stupňa postupoval správne, keď preskúmal žiadosť zo dňa 26.08.2024 výlučne z hľadiska existencie nových skutočností, ktoré by odôvodňovali opätovné rozhodnutie vo veci, a následne dňa 28.08.2024 správne konanie o nároku žalobcu zastavil, keďže nebola preukázaná podstatná zmena skutkového stavu oproti stavu, z ktorého vychádzal pri rozhodovaní o prvej žiadosti doručenej dňa 09.05.2024. V tejto súvislosti žalovaný zároveň zdôraznil, že v posudzovanej veci nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, ani k nej nemohlo dôjsť, keďže záver o zrejmej bezúspešnosti sporu nemožno dodatočne zmeniť na základe tých istých skutkových a právnych okolností. Na základe uvedeného žalovaný mal za to, že orgán prvého stupňa vychádzal z úplne a správne zisteného skutkového stavu veci a správne vydal rozhodnutie o zastavení správneho konania. Rozhodnutie o zastavení správneho konania a procesný postup predchádzajúci vydaniu tohto rozhodnutia tak žalovaný považoval za súladný s platnými právnymi predpismi (najmä zákonom č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v platnom a účinnom znení - ďalej aj („zákon o právnej pomoci“) a správnym poriadkom.

Konanie pred správnym súdom

5. Včas podanou správnou žalobou zo dňa 18.01.2025, podanou osobne Správnemu súdu v Košiciach dňa 20.01.2025, sa žalobca domáhal voči žalovanému zrušenia napadnutého rozhodnutia, vrátenia veci žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie, a priznania náhrady trov konania. Žalobca v správnej žalobe poukázal na skutočnosť, že žalovaný mu prideľoval advokáta od roku 2016. V období takmer 8-ich rokov podal proti žalovanému okolo 80 - 100 žalôb za účelom preskúmania jeho nezákonného postupu pri rozhodovaní. K predmetnej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci pripojil všetky doklady stanovené zákonom, ktoré jednoznačne preukazujú opodstatnenosť ním uplatneného nároku. Ďalej namietal, že žalovaný nepožadoval doklady o pomeroch priamo od jeho manželky a dcéry, a neuviedol ani dôvody, pre ktoré žiadal predložiť doklady, ktoré sa netýkajú posudzovanej veci. Zdôraznil, že nemá adresu trvalého pobytu, a má zriadenú poštovú schránku, je evidovaný na príslušnom úrade práce ako nezamestnaný, čo vyplýva aj zo žiadostí o poskytnutie právnej pomoci, ktoré v minulosti doručil žalovanému. Citujúc ustanovenia zákona o právnej pomoci (§ 13, § 11...) zdôraznil, že splnil zákonom stanovené podmienky, a preto žiada o pridelenie advokáta na zastupovanie v súdnom konaní. Zároveň vyjadril pochybnosť, či nedošlo k porušeniu jeho základných práv na súdnu ochranu s poukazom na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca navrhol vypočuť ako svedkov zamestnancov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Sociálnej poisťovne, žalovaného, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pracovníka pošty a evidencie obyvateľov. Žalobca žiadal nariadenie pojednávania.

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 10.07.2025 uviedol, že správnu žalobu žalobcu považoval za nedôvodnú a napadnuté rozhodnutie za vecne správne a zákonné. Navrhol preto, aby správny súd správnu žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v platnom a účinnom znení (ďalej aj „SSP“) zamietol. Vo svojom vyjadrení opätovne zhrnul rozhodujúce skutkové okolnosti veci a priebeh administratívneho konania, pričom poukázal na skutkové zistenia a právne závery obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí. Zdôraznil, že žalobca v správnej žalobe nespochybňoval postup žalovaného pri vybavovaní jeho opakovanej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vo veci

odvolania, ani záver, že konanie o tejto žiadosti bolo zastavené z dôvodu, že v tej istej veci už bolo právoplatne rozhodnuté a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Podľa žalovaného žalobca v správnej žalobe opätovne namieta iba údajne nezákonný postup pri vyžadovaní predloženia dokladov preukazujúcich jeho majetkové a príjmové pomery, ako aj pomery jeho manželky, hoci predmetné konanie nebolo zastavené z dôvodu nepredloženia požadovaných dokladov, ale z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci pri nezmenenom skutkovom stave. Žalovaný zároveň vyslovil súhlas s tým, aby správny súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

7. K vyjadreniu žalovaného k správnej žalobe, žalobca už stanovisko nezaujal (nepodal repliku), hoc bol zo strany správneho súdu na to preukázateľne vyzvaný výzvou zo dňa 21.07.2025.

8. Správny súd v Košiciach nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 27.07.2026, na ktoré boli žalobca aj žalovaný riadne a včas predvolaní. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil ani žalobca, ani žalovaný. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Žalovaný svoju neúčasť riadne ospravedlnil a zároveň vyslovil súhlas s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Správny súd po zistení, že sú splnené podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti účastníkov konania na pojednávaní rozhodol a žalobu zamietol.

Relevantné právne predpisy
9. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

10. Podľa § 6 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona o právnej pomoci, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci:
a) v občianskoprávnych veciach, obchodnoprávnych veciach, pracovnoprávnych veciach, rodinnoprávnych veciach, v konaniach o oddlžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“),
b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávnych veciach, obchodnoprávnych veciach, pracovnoprávnych veciach a v rodinnoprávnych veciach,
c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky,
d) oznamovateľovi protispoločenskej činnosti v konaniach súvisiacich s podaním oznámenia okrem trestného konania a konania o správnom delikte, a
e) osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o právnej pomoci, na účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovanie právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona o právnej pomoci, konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na

poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

15. Podľa § 25 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v platnom a účinnom znení (ďalej aj „správny poriadok“), ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V obidvoch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

16. Podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

17. Podľa § 54 ods. 2 správneho poriadku, odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

18. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

19. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

20. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Právne posúdenie veci správnym súdom

21. Správny súd v Košiciach konajúc podľa ust. § 177 a nasl. SSP, po zistení, že správna žaloba bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote na jej podanie, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

22. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia, v rámci správneho prieskumu správny súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu, by mohli byť takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, posúdenie, či správny orgán je vecne príslušný na konanie, či si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

23. Správny súd dáva do pozornosti, že nie je v zásade súdom „skutkovým“, základným predpokladom úspechu v konaní pred ním, je podanie náležite odôvodnenej správnej žaloby. Vymedzenie žalobných bodov v správnej žalobe je pritom v správnom súdnictve rozhodujúce pre úspech vo veci a ich zmena je časovo striktne limitovaná. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Asan 2/2020 zo dňa 29.09.2021, v ktorom tento uviedol: „19. Na tomto mieste považuje kasačný súd za dôležité zdôrazniť, že správny súd preskúmava rozhodnutie orgánu verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (tzv. v medziach žaloby). Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je správny súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Tu platí v správnom súdnictve koncentračná zásada, keď žalobca môže žalobné dôvody síce meniť, no rozširovať ich môže len do konca lehoty na podanie žaloby. Po uplynutí tejto lehoty už nie je možné v priebehu konania vznášať ďalšie námietky a výhrady proti žalobou napadnutému rozhodnutiu, a to ani v replike na vyjadrenie žalovaného, ani na pojednávaní. To znamená, že k žalobným bodom uplatneným po

uplynutí lehoty na podanie žaloby správny súd nemôže prihliadnuť. Taktiež súd nemôže v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentovať dôvodom, ktorý žalobca v rámci žaloby neuplatnil (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/34/2010 z 25. novembra 2010).“ Správny súd tak napadnuté rozhodnutie podrobil súdnemu prieskumu výlučne v rozsahu žalobných námietok tak, ako boli uplatnené žalobcom.

24. Žalobca sa svojou žalobou domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.12.2024, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 28.08.2024 a zamietol odvolanie žalobcu. Správny súd ďalej považuje za nevyhnutné uviesť, že účelom zákona o poskytovaní právnej pomoci je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv. Konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci v zmysle zákona o poskytovaní právnej pomoci, sa pred centrom právnej pomoci príslušným na rozhodovanie (žalovaným) začína podaním písomnej žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na určenom tlačive. Žiadateľ k žiadosti (alebo na výzvu centra právnej pomoci) je povinný predložiť podklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, prípadne aj centrum právnej pomoci podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktoré vyžiada od štátnych orgánov, obcí, notárov a iných právnických osôb a fyzických osôb. Následne centrum právnej pomoci rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa vyššie uvedené náležitosti.

25. K žalobným dôvodom správny súd uvádza, že žalobca v podanej správnej žalobe všeobecne namietal nezákonnosť žalovaného rozhodnutia, pričom len poukázal na ochranu svojich práv vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Listiny základných práv a slobôd, vyjadril obavu o ich porušenie zo strany orgánu verejnej správy, avšak bez akejkoľvek konkrétnej špecifikácie, akým spôsobom malo dôjsť k porušeniu niektorého z jeho práv alebo právom chránených záujmov, resp. čím mali byť jeho práva a právom chránené záujmy dotknuté tak, ako to predpokladá § 2 ods. 2 SSP. Správny súd dáva do pozornosti účastníkom konania, že nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré podľa § 182 ods. 1 písm. e) SSP majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia správnym súdom, ktorým je podľa § 134 ods. 1 SSP viazaný. Z uvedených ustanovení vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí správny súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného možno konštatovať, že od miery precizovania žalobných bodov závisí, akej ochrany sa žalobcovi zo strany správneho súdu dostane.

26. Správny súd dáva do pozornosti, že špecifickosť preskúmavaného rozhodnutia spočíva v tom, že žalované rozhodnutie potvrdzovalo prvostupňové rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo rozhodnuté o zastavení konania z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) (konanie bolo zastavené podľa §30 ods.1 písm. i) správneho poriadku). Podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak sa v tej istej veci právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Vychádzajúc z uvedeného je možné vyvodiť podmienky, ktorých zistenie následne zakladá uplatnenie prekážky veci rozhodnutej s následným zastavením správneho konania, a to:
1./ musí ísť o tú istú vec, teda musí byť daná totožnosť predmetu a účastníkov konania,
2./ musí existovať právoplatné rozhodnutie správneho orgánu o veci/vo veci
3./ v medziobdobí (medzi prvým rozhodnutím a každým ďalším) nedošlo k podstatnej zmene skutkového stavu. Správny súd uvádza, že v prípade splnenia vyššie uvedených podmienok a opätovného rozhodovania vo veci, by uvedený postup narúšal princíp právnej istoty, ak bolo už rozhodnuté, nie je možné opätovne rozhodovať. Zároveň však správny súd dodáva, že je potrebné pritom starostlivo skúmať, či predchádzajúce rozhodnutie malo hmotnoprávne účinky na pozíciu adresáta a vychádzalo z hmotnoprávneho predpisu, pretože rozhodnutie procesného charakteru, ktoré nemá vplyv na hmotnoprávnu pozíciu účastníka, nezakladá prekážku už rozhodnutej veci. Žalobca v novej žiadosti, ako vyplýva z administratívneho spisu a zo žalovaného rozhodnutia (tak i rozhodnutia prvostupňového) neuviedol žiadne nové skutočnosti a predmet sporu, v ktorom žiadal poskytnúť právnu pomoc (konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 75Ek/834/2022) bol už skôr vyhodnotený ako zjavne bezúspešný a tento stav, za predpokladu, že neboli predložené nové skutočnosti nie je možné zvrátiť.

27. Správny súd nad rámec žalobných bodov dodáva, že v tejto súvislosti v predmetnej veci nebola daná ani žiadna z výnimiek viazanosti správneho súdu rozsahom a dôvodmi správnej žaloby podľa § 134 ods. 2 SSP. Správny súd bol preto povinný podrobiť žalované rozhodnutie súdnemu prieskumu len v rozsahu námietok, ktoré boli žalobcom vymedzené riadne a včas v správnej žalobe. Nebol však povinný podrobovať napadnuté rozhodnutie ex officio (z úradnej povinnosti). Postačujúce nebolo ani formálne poukázanie na príslušné ustanovenia zákona (obdobne rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Svk/61/2022 zo dňa 25.09.2024, bod 20). Pretože žalobca konkrétne porušenia súvisiace s napadnutým rozhodnutím neuviedol ani nekonkretizoval, ktorú právnu otázku považuje za nesprávne vyriešenú, a nakoľko správny súd nie je oprávnený za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vyhľadávať, správny súd nevzhliadol existenciu akéhokoľvek dôvodu, ktorý by zakladal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

28. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe namietal, že v administratívnom konaní pred orgánom prvého stupňa predložil všetky doklady, správny súd podrobil žalované rozhodnutie súdnemu prieskumu v súvislosti so záverom žalovaného a dospel k záveru, že s takýmto záverom je potrebné sa stotožniť. Správny súd mal za preukázané (zhodne so žalovaným), že žalobca podal na orgán prvého stupňa žiadosť o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 26.08.2024 (Žiadosť zaslal elektronicky bez autorizácie podľa osobitného predpisu dňa 23.08.2024, ktorú doplnil písomne dňa 26.08.2024). Správny súd mal zároveň za preukázané, že orgán prvého stupňa sám vlastnou činnosťou zistil, že už rozhodol skôr v skutkovo totožnej veci bez zmeny jestvujúceho skutkového stavu a neuvedenia nových skutočností (okrem skutočnosti, že žiadal poskytnutie aj predbežnej právnej pomoci). Kópiu rozhodnutia žalovaného č. KaPO-51325/11324/2024-52074/2024 zo dňa 13.05.2024 pripojil do spisu. Dňa 28.08.2024 prvostupňový správny orgán rozhodol prvostupňovým rozhodnutím o zastavení konania z dôvodu prekážky už rozhodnutej veci (rozhodol rozhodnutím zo dňa 13.05.2024). Vzhľadom na uvedené sa správny súd stotožnil so záverom žalovaného konštatovaným v žalovanom rozhodnutí, že rozhodnutie orgánu prvého stupňa, ako aj procesný postup predchádzajúci jeho vydaniu, boli v súlade s právnymi predpismi, najmä zákonom o poskytovaní právnej pomoci, vyhádzalo z úplne a správne zisteného skutkového stavu veci a rešpektovalo všetky procesné podmienky ustanovené zákonom, na základe čoho možno ustáliť, že bolo potrebné konanie zastaviť, pretože žalobca k odvolaniu žiadne (nové) dôkazy nepriložil. Správnemu súdu neunikla pozornosti skutočnosť, že žalobca v žiadosti uviedol k otázke poskytnutia predbežnej právnej pomoci „lehota uplynie dňa 30.08.2024“, pričom neuviedol žiadne iné skutočnosti a prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia (s.2) sa s uvedenou žiadosťou logicky a dostatočne zrozumiteľne vysporiadal. Rovnako je potrebné sa stotožniť so záverom o zjavnej bezúspešnosti predmetu sporu, ktorý bol ustálený už v predošlom konaní - v rozhodnutí žalovaného č. KaPO-51325/11324/2024-52074/2024 zo dňa 13.05.2024. Správny súd sa oboznámil s uznesením Správneho súdu v Košiciach sp.zn. 6S/35/2024 zo dňa 28.05.2025, ktorým rozhodnutie žalovaného č. KaPO-51325/11324/2024-52074/2024 zo dňa 13.05.2024, ktoré podliehalo súdnemu prieskumu (predošlé rozhodnutie) a ktorým správny súd žalobu odmietol ako podanú oneskorene. Správny súd vzhľadom na hospodárnosť a rýchlosť konania nevzhliadol potrebu konanie v preskúmavanej veci prerušiť do rozhodnutia o kasačnej sťažnosti, ktorá bola podaná vo veci predošlého rozhodnutia (sp.zn. 6S/35/2024).

29. Správny súd považoval za potrebné sa okrajovo vyjadriť aj k otázke doručovania, pretože tá bola v žalobe uvádzaná a bolo potrebné ju vysvetliť pre úplnosť rozviesť. Správny súd poukazuje na § 5 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších prepdisov (ďalej len „zákon č. 253/1998 Z.z.“) uvádza, že ani osoba bez stáleho pobytu nezostáva mimo dosahu doručovania. Zákon jej poskytuje zákonný mechanizmus, prostredníctvom ktorého možno zabezpečiť doručovanie úradných písomností (občanovi, ktorému bol trvalý pobyt zrušený podľa § 7 ods. 1 písm. d) až g) a ktorý sa nemôže prihlásiť na trvalý pobyt podľa § 3 alebo § 4, sa umožňuje prihlásiť na trvalý pobyt v ohlasovni v mieste, kde sa zdržiava; v takom prípade sa ako miesto trvalého pobytu uvedie len obec, pričom adresa sídla obecného úradu tejto obce sa považuje za adresu občana na účely doručovania písomností od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov, ako aj na účely zápisu do zoznamu voličov). Pokiaľ však takýto občan využije možnosť zriadiť si poštový priečinok (tzv. „P.O.BOX“), doručovanie sa uskutočňuje v súlade s § 25 ods. 4 Správneho poriadku, čo je aj prípad v žalobcom prejedávanej veci. Absencia trvalého pobytu teda nemá vplyv na doručovanie. Ústavný súd Slovenskej republiky navyše opakovane konštatoval, že samotná aplikácia zákonom ustanovenej fikcie doručenia nepredstavuje porušenie práva na spravodlivý proces, ak boli splnené zákonné podmienky doručovania (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej

republiky sp.zn. II. ÚS 561/2012 zo dňa 13.11.2013). Právo na spravodlivý proces neznamená právo na doručovanie len v subjektívne najvhodnejšej forme pre účastníka, ale právo na doručovanie spôsobom, ktorý stanovuje zákon a ktorý účastníkovi umožňuje reálne vykonávať jeho procesné práva.

30. K návrhu žalobcu uvedenému v žalobe, aby boli v konaní vypočutí zamestnanci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Sociálnej poisťovne, žalovaného, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, pracovník pošty a evidencie obyvateľov a pod. správny súd uvádza, že tento dôkaz nevykonal, nakoľko úlohou súdov v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda v tom, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Nad rámec uvedeného správny súd dodáva, že z návrhu na vykonanie dôkazu ani nebolo zrejmé, k akým skutočnostiam súvisiacim so žalovaným rozhodnutím sa mali svedkovia vyjadriť.

31. Správny súd na záver dopĺňa, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a nearbitrárne. V opačnom prípade nemá ústavný súd dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov, a tak vyslovovať porušenia základných práv (obdobne napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 50/04 zo dňa 03.03.2004). Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 111/2017 zo dňa 08.03.2017).

32. Správny súd dáva do pozornosti, že preskúmal v medziach podanej správnej žaloby napadnuté rozhodnutie, tak ako žalobné body určil žalobca v podanej správnej žalobe. Správny súd nie je oprávnený rozširovať predmet a rozsah žaloby, v medziach podanej žaloby preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z pohľadu, či sa správny orgán druhého stupňa - žalovaný vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Správny súd po preskúmaní oboch rozhodnutí ako aj administratívnych spisov má za to, že tak prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný pri svojom rozhodovaní vychádzali zo zisteného skutkového stavu, ktorý považovali pri ich právnom posúdení veci za dostatočný, z oboch rozhodnutí je možné vyvodiť správnu úvahu oboch správnych orgánov, dostatočným spôsobom sú uvedené ustanovenia zákonov, podľa ktorých správne orgány vec právne posúdili a z rozhodnutia žalovaného je zrejmé aj to, ako sa žalovaný vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu.

33. Správny súd zdôrazňuje, že z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky nastolené otázky účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne, jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na sporový proces.

34. Správny súd dospel k presvedčeniu, že žalobca správnou žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného, ani ním potvrdeným prvostupňovým rozhodnutím nebol ukrátený na svojich právach. Rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu považuje správny súd za zákonné a správne a preto s poukazom na § 190 SSP, správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Podľa § 163 SSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

36. Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

37. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 a nasl. SSP tak, že žalobca nemal vo veci ani sčasti úspech, a preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať. Správny súd mu nárok na ich náhradu voči žalobcovi nepriznal. Žalovaný v rámci konania vykonával činnosti, ktoré predstavujú bežnú agendu zamestnancov žalovaného a súvisí s jeho rozhodovacou činnosťou, teda dôvodne sa očakávala obrana žalovaného vo vzťahu k ním vydanému rozhodnutia.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0. (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozsudku. Zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť. (§ 443 ods. 1 a 5 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť: označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnemu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutím o kasačnej sťažnosti alebo podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom(§ 440 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti (§ 441 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačná sťažnosť nemá odkladný účinok, ak SSP neustanovuje inak (§ 446 ods. 1 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak: má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d), je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).